

fig om Lovfortolkning. Jeg vil tillade mig først at sige med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor vidt Personer, hvis Navne findes paa Valglisten, men som ikke burde have været der, kunne komme til at afgive deres Stemmer, at jeg i den Henseende ikke kan Andet end anse den Praxis, som man gjentagne Gange har paaberaabt sig, for at være rigtig, og jeg vil anbefale det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, for saa vidt han anser denne Praxis for at være grundlovsstridig, da at rette sine Bestræbelser ikke alene paa at faae denne Praxis forandret, men ogsaa paa at faae Valgloven forandret, idet hin Praxis med rene Ord, saa vidt jeg forstaaar at læse, er staaet fast. Jeg henviser herved ikke alene til de Paragrafer, der handle om Valglisternes Berigtigelse, og som tydelig gaa ud fra denne Forudsætning; men i Valglovens § 21 siges det udtrykkeligt, at „*etter disse Lister foretages alle i Aarets Løb foresalbne Valg til Folkethinget, med en enkelt Undtagelse.*“ Og dette, der, saa vidt jeg formaar at se, saaledes har faaet et bestemt Udtryk i Valgloven, er efter mit Skjøn i god Overensstemmelse med, hvad Sagens Natur og praktiske Hensyn fordrer. Det vilde nemlig være aldeles umuligt at henlægge hele den Proces, der i Valgloven er foreskrevet med Hensyn til Listernes Berigtigelse, Prøvelsen af de Indsigelser, der kunde fremkomme mod de oprindelige Valglisten, til Valgbestyrelsen ved Valg-handlingen; men et heller lader det sig gjøre at henlægge denne Proces til Folkethinget. Thi det er aabenbart — denne Bemærkning være mig til-ladt lige over for et andet æret Medlem, (S. Madsen) der har talt i denne Retning —, at hvis en Klage over, at nogle Personer være uberettiget opførte paa Valglisten, skulde tages saaledes for, at man underkastede Rigtigheden af denne Klage en Undersøgelse i Folkethinget for derpaa videre at grunde et Valgs Aerkjendelse eller Forkastelse, saa kunde man ikke blive staaende derved, saa maatte man undersøge, om ikke ogsaa andre Mangler af denne Art fandtes ved Valglisterne. Man kunde ikke, naar man vilde fyldestgjøre Grundlovens Bogstav, blive staaende ved at undersøge Berettigelsen af de Klager, der særlig maatte være fremkomne med Hensyn til enkelte Personer; nei, det maatte undersøges, om der ikke var andre Personer, med Hensyn til hvilke det Samme gjaldt. Konsekventen vilde altsaa blive, at den Undersøgelse og Berigtigelse af Valglisterne, som ifølge Valgloven er henlagt til forskjellige Myndigheder, vilde blive overført til Folkethinget. Man kunde være gaaet denne Vej i Valgloven, men man var ikke gaaet den. Jeg vil dernæst sige med Hensyn til Valglovens § 42, at det forekommer mig, at den Fortsaelse af denne Paragraf, som det ærede Medlem for Præstø Amt 1ste Valgkreds (Scavenius) har gjort gjældende, er fuldstændig rigtig; jeg vil sige til, at det forekommer mig, at man særligt her i

Folkethinget skulde læse og forstaa de enkelte Lovbestemmelser saavidt muligt i Overensstemmelse med den fornuftige Tanke og Opfattelse af Bestemmelserne og ikke saaledes, som det er flet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), der hænge sig i enkelte Ord og derved faae et Resultat ud, som forekommer mig at være fuldkomment urimeligt. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har sagt, at naar der staaer i Valglovens § 42, at Formanden for Valgbestyrelsen skal bekendtgjøre, at Afstemningen vil blive sluttet, naar Ingen nu er tilstede, som begjærer at deltage i Valget, saa er det kun dem, som ere tilstede og fremkomme med Begjæring om at stemme i Nu, som faae Lov til at stemme; det er kun et Nu, i hvilket det skal fastslaaes, om yderligere Afstemning kan finde Sted. Men dette er dog aldeles urimeligt. Jeg spørger Alle og Enhver, om de ikke, naar de se bort fra alle stringente Ordfortolkninger og læse § 42 saaledes, som man læser en King, hvis naturlige Mening man vil fatte uden kunstig Fortolkning, ville komme til det Resultat, at Meningen af § 42 er den, at naar Afstemningen til de enkelte Valgprotokoller foreløbig er tilendebragt, og Melding derom er flet til Valgbestyrelsens Formand, saa skal han give de tilstedeværende Valgere Leilighed til at afgive deres Stemmer, forsaavidt de af en eller anden tilfældig Grund hidtil have været forhindrede fra at gjøre det. Meningen er, at Valgerne ikke skulle overraskes ved en pludselig og uventet Afslutning af Afstemningen; derfor skal Formanden rette en Opfordring til de tilstedeværende Valgere om, at forsaavidt de ikke have stemt tidligere, maa de gjøre det nu. Men dersom en saadan Opfordring skal have Noget at betyde, forekommer det mig ganske klart, at der maa gives en Frist for Valgerne til at benytte sig af den. Om man giver denne Frist herved, at man siger: Jeg venter saa og saa længe, eller ved i Virkeligheden at gjøre dette, uden at sige det, forekommer mig ikke kan forandre Sagen i allersjæreste Henseende. Hvor lang Fristen skal eller maa være, er et ganske andet Spørgsmaal; det forekommer mig, at det maa bero paa de stedlige Forhold og andre Omstændigheder. Dersom man er samlet i et lille Rum, hvorfra det er let for alle Tilstedeværende at komme hen til det Sted, hvor Stemmer skulle modtages, — ja, der kan denne Frist være kort; men hvor de tilstedeværende Valgere ere spredte over et stort Fladerum, hvor man kan tænke sig, at de tilstedeværende Valgere i Nu, i Diebliffet kunde have en eller anden Forhindring, hvor man kan tænke sig, at Madsen er saa stor, at alle de Tilstedeværende ikke selv umiddelbart kunne opfatte Opfordringen, men skulle have den gennem Andre, der forekommer det mig, at det vilde være Nuet og lidet stemmende med Lovens And og den naturlige Mening af § 42, om man ikke vilde lade